

‘Werther’ de Jules Massenet dóna la benvinguda al 2017 al Liceu

Piotr Beczala i Anna Caterina Antonacci protagonitzen *Werther* de Jules Massenet al Gran Teatre del Liceu. Foto: A. Bofill

El Gran Teatre del Liceu dóna la benvinguda al 2017 amb el títol més conegut de Jules Massenet, *Werther*, que no s'escolta a Barcelona d'ençà que Alfredo Kraus n'interpretà el rol protagonista ja fa vint-i-cinc anys. [Werther torna a l'escenari de La Rambla del 15 de gener al 3 de febrer](#), amb catorze representacions en què el Gran Teatre del Liceu presenta un doble repartiment d'alta volada, en una òpera en què el pes fonamental de l'acció recau en la parella d'enamorats, Werther i Charlotte.

El tenor polonès Piotr Beczala debuta en format escènic al Gran Teatre del Liceu com a Werther, un dels cavalls de batalla de la seva carrera, que cantà per primer cop fa vint-i-tres anys. Beczala, un dels tenors més ben valorats actualment, torna al teatre barceloní després d'haver-hi interpretat el paper protagonista d'un altre títol francès, *Faust* de Gounod, amb què es va inaugurar la temporada del Liceu fa cinc anys en versió de concert. Després d'aquestes funcions, Beczala tornarà a Barcelona el 7 de març vinent per interpretar un [recital de lied al Palau de la Música](#), acompanyat al piano per Helmut Deutsch. Junt amb ell, la mezzosoprano italiana Anna Caterina Antonacci també farà el seu debut escènic al Liceu, després de cantar-hi en dues ocasions anteriors en format concert. Tots dos cantants, de carrera internacional, seran la primera parella protagonista d'aquest *Werther* que, gràcies a la producció gairebé minimalista de Willy Decker, centra la dramaturgia en l'aspecte interpretatiu dels protagonistes.

La segona parella protagonista serà formada pel tenor barceloní Josep Bros i la mezzosoprano d'il·lustre ascendència musical catalana Nora Gubisch. Josep Bros torna al Gran Teatre del Liceu quan fa vint-i-cinc anys del seu debut al coliseu de La Rambla, i ho fa amb un dels papers que més interpreta darrerament als escenaris. La seva participació a *Werther* arriba després de les dues representacions que el tenor català va assumir d'ara per ara mateix la temporada passada. Un *Simon Boccanegra* amb què va salvar l'estrena de la producció interpretant Gabriele Adorno, i el mes de juliol passat amb una *Bohème* de Puccini. El tenor "de la casa" va debutar al Gran Teatre del Liceu interpretant *Anna Bolena* de Donizetti el novembre del 1992. La seva *partenaire* a l'escenari, la mezzosoprano francesa Nora Gubisch, és filla de

Nina Gubisch-Viñes, reneboda del pianista lleidatà Ricard Viñes i filla del pintor de l'Escola de París Hernando Viñes. Així mateix, la cantant està casada amb el director francès Alain Altinoglu, pianista i actual director musical de La Monnaie de Brussel·les, que farà el seu debut al Liceu com a director d'aquest *Werther* de Massenet, al capdavant de l'Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu. El director francès d'origen armeni és un dels directors operístics emergents i té presència regular a teatres com el Metropolitan de Nova York, Covent Garden de Londres i als festivals de Bayreuth i de Salzburg.

El repartiment de *Werther* es completa amb una àmplia presència de cantants catalans, començant pel rol d'Albert, promès de Charlotte, que interpretaran els barítons Joan Martín-Royo i Carles Daza en el primer i segon repartiment, respectivament. Elena Sancho Péreg i Sonia de Munck hi assumeixen el rol de Sophie i, així mateix, Stefano Palatchi, Antoni Comas, Marc Canturri i Xavier Comorera i Ignasi Gomar participaran en els rols secundaris d'aquesta òpera, en què també intervindrà el Cor Infantil Amics de la Unió de Granollers.

Werther torna al Liceu després de vint-i-cinc anys amb una producció escènica de Willy Decker. Foto: A. Bofill

La producció prové de l'Òpera de Frankfurt, proposta original de Willy Decker, que compta amb la participació d'Stephan Heinrichs -col·laborador habitual seu- com a responsable de la reposició a Barcelona, junt amb Albert Estany. La producció destaca per la netedat i claredat a nivell visual de la proposta, que centra l'acció en el moviment i la relació entre els protagonistes i presenta com a principal element escènic una plataforma molt inclinada, per la qual s'han de desplaçar els cantants. Tant Piotr Beczala com Josep Bros han cantat *Werther* amb anterioritat en aquesta mateixa producció, de la qual destaquen la dificultat i el cansament que implica haver de desplaçar-se i cantar en una posició inclinada constantment, així com el respecte a la partitura d'una lectura escènica que respon absolutament a allò que diu la partitura.

La darrera ocasió que es va poder escoltar *Werther* al Gran Teatre del Liceu va ser amb la mítica presència del tenor canari Alfredo Kraus, tot un referent en el paper, en una representació ja madura del personatge creat per J. W. Goethe. Tant Beczala com Bros tenen molt present aquest referent i la responsabilitat afegida que implica recollir el testimoni d'un tenor de la seva categoria en un paper icònic dins l'imaginari romàntic.